

KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 17.6.2025 r.
COM(2025) 821 final

2025/0172 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie przyspieszenia wydawania zezwoleń dla projektów w zakresie gotowości
obronnej**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Napaść Rosji na Ukrainę uwypukliła potrzebę wzmocnienia ogólnounijnego rynku produktów związanych z obronnością, zdolnego do wspierania gotowości obronnej państw członkowskich w obliczu pojawiających się zagrożeń bezpieczeństwa. Trwający konflikt ujawnił niedomagania stanu europejskiej obronności, podkreślając znaczenie spójnej i odpornej bazy przemysłowej sektora obronnego. Dobrze funkcjonujący rynek obrony UE ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia państwom członkowskim dostępu do niezbędnych zdolności, technologii i produktów obronnych w celu skutecznego reagowania na obecne i przyszłe zagrożenia bezpieczeństwa.

Zmieniający się krajobraz geopolityczny ma znaczny wpływ na rynek obrony UE, powodując zakłócenia w łańcuchach dostaw, zwiększony popyt na produkty związane z obronnością oraz rosnące zapotrzebowanie na interoperacyjne i innowacyjne rozwiązania. Obowiązujące przepisy mające wpływ na rynek obrony UE nie są jednak dostosowane do obecnych wyzwań, co ogranicza zdolność państw członkowskich do szybkiego i skutecznego reagowania na pojawiające się zagrożenia. Istniejące ramy, opracowane w czasie pokoju, często w sposób powolny odpowiadają na pilne potrzeby państw członkowskich i nie zapewniają niezbędnych zachęt do inwestowania w badania i rozwój w dziedzinie obronności, w szczególności w celu ułatwienia realizacji inwestycji w obronność o wartości co najmniej 800 mld EUR w ciągu najbliższych czterech lat, jak wskazano we wspólnej białej księdze w sprawie gotowości obronnej¹.

W odpowiedzi na te wyzwania UE musi podjąć kroki w celu wzmocnienia ogólnounijnego rynku produktów związanych z obronnością, promując bardziej zintegrowaną i konkurencyjną bazę przemysłową sektora obronnego. Tworząc solidniejszy i odporniejszy unijny rynek obronny oraz rozwijając niezbędną infrastrukturę, UE może wspierać gotowość obronną państw członkowskich, propagować europejską autonomię strategiczną i przyczyniać się do zwiększenia stabilności i przewidywalności europejskiego środowiska bezpieczeństwa.

Niniejszy wniosek stanowi część pakietu zbiorczego dotyczącego gotowości obronnej. Oprócz uproszczenia obowiązujących przepisów zawartego w pozostałych aktach niniejszy wniosek przewiduje ustanowienie specjalnej przyspieszonej procedury wydawania zezwoleń związanych z gotowością obronną.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Wniosek ma na celu dostosowanie przepisów regulujących ogólnounijny rynek obrony do obecnej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa poprzez wprowadzenie ukierunkowanych zmian upraszczających procedury administracyjne, ograniczających biurokrację oraz zapewniających bardziej elastyczne rozwiązania. Dzięki usprawnieniu procedur i zmniejszeniu przeszkód biurokratycznych wniosek ma na celu stworzenie sprawniejszego i bardziej elastycznego unijnego rynku obronnego, lepiej przygotowanego do wspierania gotowości obronnej państw członkowskich i promowania rozwoju konkurencyjnego i innowacyjnego europejskiego przemysłu obronnego.

¹ Wspólna biała księga w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030, JOIN(2025) 120 final, 19 marca 2025 r.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek przyczynia się do realizacji celów, jakimi są zwiększenie zdolności obronnych UE i wzmocnienie jej autonomii strategicznej, przy jednoczesnym wspieraniu rozwoju innowacyjnych i zrównoważonych technologii obronnych. Przyspieszona procedura wydawania zezwoleń ustanowiona w niniejszym wniosku ułatwi szybkie wdrażanie projektów w zakresie gotowości obronnej i oczekiwanych inwestycji w obronność w wysokości co najmniej 800 mld EUR w ciągu najbliższych czterech lat, zapewniając zdolność przemysłu obronnego UE do szybkiego reagowania na pojawiające się zagrożenia bezpieczeństwa oraz przyczyniając się do ochrony obywateli UE. Dzięki usprawnieniu procesu wydawania zezwoleń niniejszy wniosek przyczyni się również do zmniejszenia obciążeń administracyjnych i kosztów dla przedsiębiorstw z sektora obronności, umożliwiając im skupienie się na zaspokajaniu potrzeb państw członkowskich UE w zakresie rozwoju najnowocześniejszych technologii i tworzenia miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji.

Proponowane środki przyczynią się również do zwiększenia odporności i autonomii strategicznej UE poprzez zapewnienie bezpieczeństwa dostaw kluczowych technologii związanych z obronnością, co ma zasadnicze znaczenie dla wspierania rozwoju zdolności obronnych UE oraz dla porządku publicznego i bezpieczeństwa. Wspierając rozwój silnego i innowacyjnego przemysłu obronnego, niniejszy wniosek pomoże zmniejszyć zależność UE od dostawców z państw trzecich i zwiększyć jej zdolność do reagowania na pojawiające się zagrożenia bezpieczeństwa.

Wniosek jest spójny z politykami UE w dziedzinie bezpieczeństwa, zdrowia i ochrony środowiska, ponieważ nie obniża obowiązujących standardów, lecz ma na celu przyspieszenie procedur. Wniosek pozostaje bez uszczerbku dla poziomu kontroli przewidzianego w mających zastosowanie procedurach wydawania zezwoleń.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 114 TFUE. Środki zaproponowane w niniejszym rozporządzeniu mają na celu utrzymanie prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, w szczególności ogólnounijnego rynku obrony. W obecnej sytuacji geopolitycznej państwa członkowskie UE muszą szybko zwiększyć swoją gotowość obronną. W tym celu inwestycje w gotowość obronną będą niezbędne do funkcjonowania ogólnounijnego rynku obrony (takiego jak zakłady produkcyjne, obiekty badawcze, a także niezbędna infrastruktura). Projekty rozwojowe mające na celu zwiększenie gotowości obronnej państw członkowskich lub UE wymagają wydawania kilku zezwoleń. Sytuacja, w której niektóre części rynku wewnętrznego korzystają ze znacznie krótszego procesu wydawania zezwoleń, spowodowałaby poważne zagrożenie dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Niniejszy wniosek zapewnia szybkie i zharmonizowane traktowanie procesu wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej we wszystkich państwach członkowskich.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Cele wniosku nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie działające samodzielnie, ponieważ problemy mają charakter transgraniczny. Przemysł obronny jest wysoce zintegrowany i wzajemnie powiązany, a przedsiębiorstwa działają w wielu państwach członkowskich i opierają się na złożonych łańcuchach dostaw wykraczających poza granice

krajowe. Proponowane działania koncentrują się na obszarach, w których wykazano wartość dodaną wynikającą z podejmowania działań na poziomie Unii ze względu na skalę, szybkość i zakres wymaganych działań. Dzięki ustanowieniu przyspieszonej procedury wydawania zezwoleń na szczeblu UE wniosek ma na celu stworzenie równych warunków działania dla przedsiębiorstw z sektora obronności działających w UE, tak aby mogły one szybko i skutecznie reagować na wzrost produkcji przemysłowej sektora obronnego. Wspólne działania obronne UE wymagają skoordynowanego podejścia, a proponowany mechanizm ułatwi szybką realizację projektów w zakresie gotowości obronnej.

Brak koordynacji między państwami członkowskimi w zakresie traktowania procesu wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej mógłby doprowadzić do regulacyjnego równania w dół lub do uzyskania przewagi konkurencyjnej przez niektóre części rynku wewnętrznego. Byłoby to niepożądane, ponieważ miałyby negatywny wpływ na bezpieczeństwo dostaw produktów związanych z obronnością, potencjalnie zagrażając zdolności UE do reagowania na pojawiające się zagrożenia bezpieczeństwa. Proponowany mechanizm nie wpływa na merytoryczne podstawy wydawania zezwoleń, lecz ustanawia pojedynczy punkt kontaktowy w państwach członkowskich oraz bardziej elastyczny sposób rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia. Umożliwi to przedsiębiorstwom z sektora obronności skuteczniejsze uzyskiwanie odpowiednich zezwoleń przy jednoczesnym zapewnieniu przestrzegania niezbędnych norm w zakresie ochrony środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ ogranicza się do minimum wymaganego do osiągnięcia wymienionych celów na szczeblu unijnym i nie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia tych celów.

Wobec kryzysowej sytuacji geopolitycznej, poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa Unii oraz bezprecedensowej skali inwestycji w dziedzinie obronności w ciągu najbliższych czterech lat proponowane podejście polityczne jest proporcjonalne do skali i wagi zidentyfikowanych problemów. Wniosek ma na celu zwiększenie gotowości obronnej państw członkowskich za pomocą środków zapewniających sprawne funkcjonowanie ogólnounijnego rynku obronnego w obliczu masowego i pilnego zwiększenia zdolności produkcyjnych w dziedzinie obronności.

- **Wybór instrumentu**

Komisja przedstawia wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady. Jest to najbardziej odpowiedni instrument prawny, ponieważ tylko rozporządzenie – ze względu na jego jednolite stosowanie, wiążący charakter oraz bezpośrednie zastosowanie – może zapewnić niezbędny poziom jednolitości wymagany do ułatwienia realizacji projektów w zakresie gotowości obronnej.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Proces konsultacji z zainteresowanymi stronami miał charakter kompleksowy i obejmował otwarte do dnia 22 kwietnia 2025 r. badanie opinii publicznej, a także serię ukierunkowanych spotkań z państwami członkowskimi, przedstawicielami właściwych sektorów gospodarki Unii oraz innymi kluczowymi zainteresowanymi stronami. W ramach tego procesu konsultacji, w połączeniu z doświadczeniem Komisji w zakresie wdrażania odpowiednich przepisów, zidentyfikowano kluczowe bariery i wyzwania w unijnym otoczeniu regulacyjnym. W oparciu o cenny wkład i wiedzę fachową Komisji wnioski przedstawione w niniejszym rozporządzeniu mają na celu rozwiązanie tych kluczowych kwestii i poprawę ogólnej skuteczności ram regulacyjnych UE.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy

- **Ocena skutków**

Rada Europejska w swoich konkluzjach z dnia 6 marca 2025 r. wezwała Komisję do przyspieszenia „prac we wszystkich obszarach w celu zdecydowanego podniesienia europejskiej gotowości obronnej w ciągu najbliższych pięciu lat”. Ponadto w tych samych konkluzjach Rada Europejska wyraźnie wezwała Komisję do niezwłocznego podjęcia działań następczych w zakresie uproszczeń dotyczących bezpieczeństwa i obrony.

Ze względu na pilny charakter wniosku, który ma na celu wspieranie szybkiego dostosowania europejskiego przemysłu obronnego do nowego otoczenia geopolitycznego i udzielenie pomocy państwu ogarniętemu wojną od początku 2023 r., przeprowadzenie oceny skutków przed przyjęciem pakietu zbiorczego dotyczącego gotowości obronnej nie było możliwe. W ciągu 3 miesięcy od przyjęcia niniejszego wniosku Komisja przedstawi dokument roboczy służb Komisji uzasadniający szczegółowo działanie legislacyjne oraz wyjaśniający jego adekwatność w kontekście osiągnięcia określonych celów polityki, zgodnie z odpowiednimi zasadami lepszego stanowienia prawa.

Wniosek dotyczy ograniczonych i ukierunkowanych zmian w prawodawstwie. Wynikają one z doświadczeń zgromadzonych przy wdrażaniu przepisów. Zmiany te nie mają znaczącego wpływu na politykę, a jedynie zapewniają bardziej wydajną i skuteczną realizację. Ich ukierunkowany charakter i brak ewentualnych wariantów strategicznych sprawiają, że ocena skutków nie jest konieczna. W załączonym komunikacie przeanalizowano jednak elementy dotyczące wpływu takich środków, w tym przeanalizowano wyniki badania opinii publicznej przeprowadzonego w tym zakresie przez UE.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Propozycja ustanowienia pojedynczego punktu kontaktowego do spraw związanych z postępowaniami w zakresie zezwoleń w sektorze obronnym, wraz z procedurą przyspieszonego wydawania zezwoleń, powinna mieć pozytywny wpływ na ograniczenie kosztów przestrzegania przepisów dla MŚP, dużych przedsiębiorstw oraz innych zainteresowanych stron w sektorze obronnym. Dzięki ustanowieniu pojedynczego punktu kontaktowego w państwach członkowskich przedsiębiorstwa nie będą już musiały kontaktować się z wieloma organami i instytucjami administracyjnymi w celu uzyskania zezwoleń, co przyczyni się do ograniczenia czasu i zasobów poświęcanych na zadania administracyjne. Uproszczenie procedur administracyjnych znacznie ograniczy niepewność, zapewniając przedsiębiorstwom z sektora obronności większą klarowność i przewidywalność,

co umożliwi im planowanie działań w zakresie gotowości obronnej z większym spokojem i precyzją.

Procedura przyspieszona, która – w przypadku braku odpowiedzi w wyznaczonym terminie – zakłada wydanie zezwolenia, przyspieszy również proces wydawania zezwoleń, umożliwiając przedsiębiorstwom z sektora obronności szybsze rozpoczęcie projektów, ograniczając opóźnienia i minimalizując związane z tym koszty. Ten usprawniony proces zwiększy konkurencyjność unijnego sektora obronnego, w szczególności MŚP, które będą w stanie szybciej reagować na zmieniające się warunki rynkowe i potrzeby klientów. Skuteczniejszy i bardziej przewidywalny proces wydawania zezwoleń sprawi, że unijny sektor obronny stanie się bardziej atrakcyjny dla inwestorów, zarówno krajowych, jak i zagranicznych, co może doprowadzić do zwiększenia inwestycji i rozwoju w tym sektorze.

Ułatwi to również handel w sektorze obronnym, w szczególności dla MŚP, które będą mogły łatwiej eksportować swoje produkty i usługi, przyczyniając się do wzrostu handlu międzynarodowego. Ustanowienie pojedynczego punktu kontaktowego i procedury przyspieszonej będzie także sprzyjać współpracy między unijnymi przedsiębiorstwami z sektora obronności a ich partnerami międzynarodowymi, promując rozwój wspólnych projektów i współpracy, przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z umowami międzynarodowymi i proporcjonalnymi wymogami w celu zminimalizowania obciążeń administracyjnych dla MŚP i innych zainteresowanych stron.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy

4. WPLYW NA BUDŻET

Na wniosek państwa członkowskiego pomoc do celów budowania zdolności wspierająca ustanowienie lub funkcjonowanie pojedynczego punktu kontaktowego będzie kwalifikowała się do finansowania w ramach Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego (EDIP) po jego przyjęciu i w zakresie uzgodnionej puli środków finansowych programu. Wsparcie dotyczące budowania zdolności przewidziane w niniejszym wniosku obejmuje działania wspierające określone w EDIP. Ze względu na ograniczony wpływ na budżet nie zostanie przygotowana ocena skutków finansowych regulacji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Niniejsze rozporządzenie ustanawia usprawnione procesy wydawania zezwoleń na realizację projektów w zakresie gotowości obronnej. Wszystkie projekty w zakresie gotowości obronnej skorzystają dzięki wyznaczeniu przez państwa członkowskie właściwego organu krajowego działającego jako pojedynczy punkt kontaktowy, który będzie odpowiedzialny za koordynację i ułatwianie wydawania zezwoleń, kierowanie podmiotami gospodarczymi oraz zapewnianie publicznego dostępu do informacji i możliwość składania wszystkich dokumentów w formie cyfrowej. W rozporządzeniu określono szczegółowe harmonogramy procedur wydawania zezwoleń. Wniosek jest spójny z przepisami Unii dotyczącymi wydawania zezwoleń.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie przyspieszenia wydawania zezwoleń dla projektów w zakresie gotowości obronnej**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia stoi w obliczu poważnego i rosnącego zagrożenia, jak podkreślono we wspólnej białej księdze w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030³, związanego z powrotem pełnoskalowego konfliktu w Europie. W odpowiedzi na to rosnące wyzwanie konieczne jest, aby Unia podjęła zdecydowane działania w celu zwiększenia swojej gotowości obronnej. Istnieje pilna potrzeba znacznego zwiększenia europejskiej gotowości obronnej, aby zapewnić – najpóźniej do 2030 r. – mocną i adekwatną postawę obronną Europy. W oparciu o prognozy dotyczące stopniowego wdrażania instrumentów zaproponowanych w ramach Planu ReArm Europe/Gotowość 2030 inwestycje w obronność mogą wynieść co najmniej 800 mld EUR w ciągu najbliższych czterech lat. Kluczowym aspektem tych starań jest potrzeba zwiększenia zdolności produkcyjnych Unii w zakresie obronności, co umożliwi jej skuteczne reagowanie na pojawiające się zagrożenia bezpieczeństwa. Zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia tego celu ma uproszczenie i harmonizacja przepisów. Dzięki usprawnieniu i dostosowaniu ram regulacyjnych Unia może stworzyć bardziej sprzyjające warunki dla gałęzi przemysłu obronnego, aby mogły one sprawnie funkcjonować, wprowadzać innowacje i tworzyć zdolności niezbędne do zapewnienia europejskiej gotowości w zakresie bezpieczeństwa i obrony.
- (2) W tym kontekście gotowość obronną należy rozumieć jako zdolność państw członkowskich do przewidywania kryzysów związanych z obronnością, zapobiegania im i reagowania na nie, o czym jest mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE⁴, poprzez proaktywne i skoordynowane podejście. Obejmuje to

²

³ Wspólna biała księga w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030, JOIN(2025) 120 final, 19 marca 2025 r.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca

zapewnienie dostępności zdolności przemysłowych w dziedzinie obronności, niezbędnych do pozyskania i utrzymania niezbędnych zasobów, zdolności oraz infrastruktury w celu skutecznego reagowania na tego rodzaju kryzysy.

- (3) Utworzenie lub rozbudowa obiektów, infrastruktury i działań związanych z gotowością obronną często wymaga złożenia wniosku o kilka odpowiednich zezwoleń i zatwierdzeń. Obowiązujące procesy wydawania zezwoleń w różnych obszarach oceny są często długie i uciążliwe. W procedurach tych brakuje obecnie ogólnounijnych przepisów dotyczących przyspieszonych procesów właściwych dla działań w zakresie gotowości obronnej, co utrudnia terminowe zwiększenie produkcji obronnej i powiązanej infrastruktury oraz działań i inwestycji w zakresie gotowości obronnej, które mają kluczowe znaczenie dla zaspokojenia pojawiających się potrzeb w zakresie bezpieczeństwa.
- (4) Krajowy proces wydawania zezwoleń zapewnia, aby projekty w zakresie gotowości obronnej były bezpieczne, zabezpieczone i zgodne z wymogami środowiskowymi, społecznymi i innymi wymogami w zakresie bezpieczeństwa. W unijnym prawie ochrony środowiska określone są wspólne warunki dotyczące zakresu krajowego procesu wydawania zezwoleń, które to warunki zapewniają wysoki poziom ochrony środowiska i umożliwiają zrównoważone wykorzystywanie potencjału Unii w całym łańcuchu wartości surowców.
- (5) Jednocześnie nieprzewidywalność, złożoność i często zbyt długi czas trwania krajowych procesów wydawania zezwoleń osłabiają bezpieczeństwo inwestycyjne niezbędne do skutecznego wzmocnienia gotowości obronnej państw członkowskich. Struktura i czas trwania procesu wydawania zezwoleń na realizację odpowiednich projektów mogą również znacznie się różnić w poszczególnych państwach członkowskich. W związku z tym, aby zapewnić i przyspieszyć ich skuteczne wdrożenie, państwa członkowskie powinny stosować uproszczone i przewidywalne procesy wydawania zezwoleń w odniesieniu do projektów w zakresie gotowości obronnej.
- (6) Choć niektóre państwa członkowskie wprowadziły lub prawdopodobnie wprowadzą środki w celu przyspieszenia procesów wydawania zezwoleń dla przemysłu obronnego, może to nastąpić na różne sposoby, co doprowadziłoby do powstania barier w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w sektorze obronnym. Rozbieżne przepisy krajowe dotyczące planowania procesu wydawania zezwoleń na projekty obronne okazały się wąskimi gardłami dla europejskich łańcuchów dostaw istotnych produktów związanych z obronnością. Aby zapewnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego, konieczne jest ustanowienie zharmonizowanych przepisów dotyczących przyspieszenia procesów wydawania zezwoleń.
- (7) Choć instytucje Unii mogą zapewniać wytyczne i ramy działania, odpowiedzialność za wydawanie zezwoleń oraz ułatwianie przyspieszonych procedur wydawania zezwoleń spoczywa przede wszystkim na państwach członkowskich. Państwa członkowskie są najlepiej przygotowane do wdrożenia zmian, które uwzględniają ich specyficzne otoczenie administracyjne i regulacyjne.
- (8) Istnieje pilna potrzeba ograniczenia złożoności i czasu trwania procesów wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej. Ustanawiając krajowe ramy

dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

wydawania zezwoleń, które priorytetowo traktują te projekty i zapewniają szybkie rozpatrywanie wniosków, Unia dąży do zwiększenia swoich zdolności produkcyjnych i gotowości w zakresie obronności najpóźniej do 2030 r.

- (9) Aby sprostać tym wyzwaniom, przemysł obronny powinien korzystać z przepisów, które okazały się skuteczne w usprawnianiu procesów wydawania zezwoleń przemysłowych. Dążenie do skrócenia terminów wydawania zezwoleń na działalność przemysłu obronnego, w tym budowę nowych zakładów i powiązanej infrastruktury, rozbudowę istniejących obiektów, tworzenie miejsc przeprowadzania testów, szkolenia i certyfikację, przy jednoczesnym wykorzystaniu i rozszerzeniu obowiązujących przepisów.
- (10) Zgodność z prawem Unii, w tym na przykład w odniesieniu do wody, gospodarowania odpadami, powietrza, ekosystemów, siedlisk, archeologii, różnorodności biologicznej i ochrony ptaków, stanowi integralną część procedury wydawania zezwoleń, również w odniesieniu do sektora obronnego. Takie przepisy stanowią istotny mechanizm zabezpieczający, mający na celu zapobieganie negatywnym skutkom lub ich ograniczenie do minimum. Aby jednak zapewnić przewidywalność i terminowość procedur wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej, należy wykorzystać wszelkie możliwości usprawnienia wymaganych ocen i zezwoleń, nie obniżając na przykład poziomu ochrony środowiska. W tym kontekście należy zapewnić, aby niezbędne oceny były łączone, co pozwoli uniknąć zbędnego nakładania się wymogów.
- (11) Aby ułatwić skuteczne i terminowe rozpatrywanie wniosków o wydanie zezwoleń administracyjnych związanych z działaniami w zakresie gotowości obronnej i zwiększeniem skali produkcji obronnej, państwa członkowskie muszą zapewnić, aby właściwe organy krajowe wdrożyły procedury przyspieszone. Organy te powinny zapewnić jak najszybsze rozpatrywanie takich wniosków pod względem prawnym, umożliwiając tym samym terminowe reagowanie na potrzeby w zakresie gotowości obronnej.
- (12) Ustanowienie pojedynczego punktu kontaktowego na potrzeby składania przez przedsiębiorstwa wniosków w sprawach zezwoleń związanych z działalnością obronną ma na celu usprawnienie komunikacji, ograniczenie obciążeń administracyjnych oraz dalsze przyspieszenie procesu wydawania zezwoleń poprzez wprowadzenie jasnych i prawnie wiążących terminów, zapewniając tym samym skuteczną ścieżkę dla wniosków przemysłu obronnego. Ponadto rozwiązanie to zagwarantuje pewność dla inwestorów poprzez zagwarantowanie szybkiego rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia oraz ograniczenie ryzyka związanego z długotrwałymi procedurami inwestycyjnymi.
- (13) Aby przyspieszyć osiągnięcie pełnej zdolności operacyjnej pojedynczych punktów kontaktowych, państwa członkowskie powinny, w miarę możliwości, wykorzystać ewentualną komplementarność z istniejącymi pojedynczymi punktami kontaktowymi, na przykład tymi ustanowionymi na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

i Rady (UE) 2024/1735⁵ lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252⁶.

- (14) Państwa członkowskie powinny ponadto udzielać niezbędnego wsparcia administracyjnego projektom w zakresie gotowości obronnej zlokalizowanym na ich terytorium, aby ułatwić ich terminową i skuteczną realizację, zwracając szczególną uwagę na potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw oraz spółek o średniej kapitalizacji zaangażowanych w te projekty, udzielając pomocy w zakresie wypełniania mających zastosowanie obowiązków administracyjnych i sprawozdawczych, informując opinię publiczną w celu zwiększenia akceptacji projektów i ukierunkowując promotorów projektów w ramach procesu wydawania zezwoleń.
- (15) Komisja może zaoferować pojedynczemu punktowi kontaktowemu wsparcie w zakresie budowania zdolności, w tym pomoc techniczną, szkolenia, monitorowanie i ocenę, w celu rozwijania i wzmacniania zdolności, procesów i zasobów, których pojedyncze punkty kontaktowe potrzebują do celów niniejszego rozporządzenia. O takie wsparcie mogą wystąpić państwa członkowskie i będzie ono objęte zakresem działań wspierających w ramach Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego [*odniesienie zostanie dodane po przyjęciu EDIP*].
- (16) Aby zapewnić jasność co do statusu wydawania zezwoleń dla projektów w zakresie gotowości obronnej oraz ograniczyć skuteczność potencjalnych nadużyć drogi sądowej, nie podważając przy tym skutecznej kontroli sądowej, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wszelkie spory dotyczące procesu wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej były rozstrzygane w odpowiednim czasie. W tym celu państwa członkowskie powinny zapewnić, aby promotorzy projektów mieli dostęp do prostych procedur rozstrzygania sporów oraz aby projekty w zakresie gotowości obronnej były rozpatrywane w trybie pilnym we wszystkich procedurach administracyjnych, sądowych i procedurach rozstrzygania sporów dotyczących projektów w zakresie, w jakim prawo krajowe przewiduje takie pilne procedury.
- (17) Aby zapewnić promotorom projektów i innym inwestorom niezbędne poczucie bezpieczeństwa i przejrzystość w celu zwiększenia rozwoju projektów w zakresie gotowości obronnej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby proces wydawania zezwoleń związany z takimi projektami nie przekraczał określonych terminów.
- (18) W stosownych przypadkach niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego.
- (19) Ze względu na fakt, że cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, a ze względu na skalę lub skutki podejmowanych działań może zostać lepiej osiągnięty na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020 (Dz.U. L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1 **Definicje**

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „projekt w zakresie gotowości obronnej” oznacza zestaw działań, inwestycji i środków mających na celu zwiększenie gotowości obronnej państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich, w tym poprzez rozwój przemysłu obronnego;
- 2) „przemysł obronny” oznacza wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w opracowywanie, produkcję i wytwarzanie produktów związanych z obronnością w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE⁷;
- 3) „gotowość obronna” oznacza stan gotowości państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich do reagowania na sytuację kryzysową zdefiniowaną w art. 1 pkt 10 dyrektywy 2009/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁸, która odnosi się do kwestii obronności;
- 4) „spółka o średniej kapitalizacji” oznacza spółkę o średniej kapitalizacji w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2021/697 Parlamentu Europejskiego i Rady⁹;
- 5) „małe spółki o średniej kapitalizacji” oznaczają spółki zdefiniowane w załączniku do zalecenia Komisji (UE) 2025/1099¹⁰;
- 6) „proces wydawania zezwoleń” oznacza proces obejmujący wszystkie właściwe zezwolenia, w tym zezwolenia niezbędne do budowy, rozbudowy, przekształcenia i eksploatacji projektów w zakresie gotowości obronnej oraz wszystkie niezbędne kroki administracyjne – od potwierdzenia, że wniosek jest kompletny, aż do powiadomienia o ostatecznej decyzji w sprawie wniosku przez odpowiedni pojedynczy punkt kontaktowy;
- 7) „promotor projektu” oznacza każde przedsiębiorstwo lub konsorcjum przedsiębiorstw opracowujące projekt w zakresie gotowości obronnej;

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj>).

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Obronny i uchylające rozporządzenie (UE) 2018/1092 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj>).

¹⁰ Zalecenie Komisji (UE) 2025/1099 z dnia 21 maja 2025 r. dotyczące definicji małych spółek o średniej kapitalizacji (Dz.U. L, 2025/1099, 28.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1099/oj>).

- 8) „małe i średnie przedsiębiorstwa” lub „MŚP” oznaczają małe i średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE¹¹.

Artykuł 2

Pojedynczy punkt kontaktowy

1. Do dnia [3 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. każde państwo członkowskie ustanawia lub wyznacza jeden organ jako pojedynczy punkt kontaktowy na odpowiednim szczeblu administracyjnym.
2. Pojedynczy punkt kontaktowy jest odpowiedzialny za ułatwianie i koordynowanie procesu wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej oraz za przekazywanie informacji na temat usprawnienia procesów administracyjnych zgodnie z art. 3, w tym informacji dla promotora projektu na temat tego, kiedy wniosek uznaje się za kompletny zgodnie z art. 5 ust. 6.
3. Pojedynczy punkt kontaktowy ustanowiony lub wyznaczony zgodnie z ust. 1 jest jedynym punktem kontaktowym dla promotora projektu w ramach procesu wydawania zezwoleń na projekt w zakresie gotowości obronnej. Punkt powiadamia promotora projektu o ostatecznej decyzji w ramach tej procedury.
4. Promotorzy projektu mogą przedkładać w formie elektronicznej wszelkie dokumenty istotne z punktu widzenia procesu wydawania zezwoleń.
5. Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie istotne opracowania, zezwolenia lub pozwolenia odnoszące się do danego projektu zostały uwzględnione oraz aby nie wymagano powielania opracowań, zezwoleń ani pozwoleń, chyba że jest to wymagane na mocy prawa Unii lub prawa krajowego.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby pojedynczy punkt kontaktowy i wszystkie właściwe organy odpowiedzialne za wszelkie etapy procesów wydawania zezwoleń, w tym za wszystkie etapy procedury, dysponowały wystarczającą liczbą wykwalifikowanych pracowników i wystarczającymi zasobami finansowymi, technicznymi i technologicznymi niezbędnymi do skutecznego wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, w tym, w stosownych przypadkach, do podnoszenia i zmiany kwalifikacji.
7. Organy zaangażowane w proces wydawania zezwoleń oraz inne zainteresowane organy określają i udostępniają danemu pojedynczemu punktowi kontaktowemu wymogi i wszystkie informacje wymagane od promotora projektu przed rozpoczęciem procesu wydawania zezwoleń.
8. Na wniosek państwa członkowskiego Komisja może pomóc organom danego państwa członkowskiego w budowaniu zdolności wspierających wdrażanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności w tworzeniu lub prowadzeniu pojedynczego punktu kontaktowego.

¹¹ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw ([Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36](http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

Artykuł 3 ***Dostępność informacji w internecie***

Państwa członkowskie zapewniają, aby wymienione poniżej informacje na temat procesów wydawania zezwoleń istotne dla projektów w zakresie gotowości obronnej były publicznie dostępne w internecie w sposób scentralizowany i łatwo dostępny:

- a) pojedyncze punkty kontaktowe, o których mowa w art. 2 ust. 1;
- b) proces wydawania zezwoleń, w tym informacje na temat rozstrzygania sporów dotyczących procesu wydawania zezwoleń, w tym, w stosownych przypadkach, alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów, jeżeli takie procedury są przewidziane w prawie krajowym;
- c) usługi finansowe i inwestycyjne;
- d) możliwości finansowania na szczeblu Unii lub państwa członkowskiego;
- e) usługi wspomagające prowadzenie działalności gospodarczej, w tym w odniesieniu do deklaracji podatku dochodowego od osób prawnych, lokalnego prawa podatkowego lub prawa pracy.

Artykuł 4 ***Przyspieszenie realizacji***

Państwa członkowskie zapewniają wsparcie administracyjne dla projektów w zakresie gotowości obronnej zlokalizowanych na ich terytorium, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP i spółek o średniej kapitalizacji, w tym małych spółek o średniej kapitalizacji, zaangażowanych w te projekty, m.in. przez zapewnienie:

- a) pomocy w wypełnianiu mających zastosowanie obowiązków administracyjnych i sprawozdawczych;
- b) pomocy promotorom projektów w informowaniu opinii publicznej;
- c) pomocy promotorom projektów w procesie wydawania zezwoleń, w szczególności MŚP i małym spółkom o średniej kapitalizacji.

Artykuł 5 ***Czas trwania procesu wydawania zezwoleń***

1. Proces wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej, w tym wydawanie odpowiedniego zezwolenia, nie może trwać dłużej niż [60] dni.
2. W przypadku gdy projekt w zakresie gotowości obronnej wymaga budowy kilku obiektów lub jednostek w jednym miejscu, promotor projektu i pojedynczy punkt kontaktowy mogą uzgodnić podział projektu na kilka mniejszych projektów w celu dotrzymania obowiązujących terminów.
3. W wyjątkowych przypadkach, gdy wymaga tego charakter, złożoność, lokalizacja lub wielkość proponowanego projektu w zakresie gotowości obronnej, państwo członkowskie może jednorazowo przedłużyć terminy, o których mowa w ust. 1, o maksymalnie 30 dni przed ich upływem i indywidualnie dla każdego przypadku.
4. W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że projekt w zakresie gotowości obronnej stwarza wyjątkowe ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników lub ogółu społeczeństwa, oraz w przypadku gdy potrzebny jest dodatkowy czas na ustalenie, że wprowadzono środki mające na celu przeciwdziałanie możliwym do zidentyfikowania

zagrożeniom, państwo członkowskie może przedłużyć terminy, o których mowa w ust. 1, o 60 dni w ciągu 30 dni od rozpoczęcia procesu wydawania zezwoleń.

5. W przypadku stosowania ust. 3 lub 4 pojedynczy punkt kontaktowy informuje promotora projektu na piśmie o powodach przedłużenia terminu oraz o terminie, w którym oczekuje się podjęcia ostatecznej decyzji.
6. Nie później niż 15 dni od otrzymania wniosku o wydanie zezwolenia dany pojedynczy punkt kontaktowy potwierdza, że wniosek jest kompletny i czy niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, lub, jeżeli promotor projektu nie przesłał wszystkich informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku, zwraca się do promotora projektu o przedłożenie kompletnego wniosku bez zbędnej zwłoki, określając, których informacji brakuje. Jeżeli złożony wniosek zostanie uznany za niekompletny po raz drugi, pojedynczy punkt kontaktowy może, w terminie [15] dni od drugiego złożenia wniosku, wystąpić z drugim wezwaniem do udzielenia informacji. Pojedynczy punkt kontaktowy nie zwraca się o informacje w obszarach nieobjętych pierwszym wnioskiem o udzielenie informacji i jest uprawniony wyłącznie do żądania dalszych dowodów w celu uzupełnienia stwierdzonych brakujących informacji. Data potwierdzenia kompletności wniosku przez pojedynczy punkt kontaktowy służy jako początek procesu wydawania zezwoleń w odniesieniu do tego wniosku.
7. Terminy określone w niniejszym artykule w odniesieniu do któregośkolwiek z procesów wydawania zezwoleń pozostają bez uszczerbku dla wszelkich krótszych terminów określonych przez państwa członkowskie.
8. W przypadku gdy pojedynczy punkt kontaktowy nie poinformuje promotora projektu o wyniku procesu wydawania zezwoleń w terminie określonym w ust. 1 i przedłużonym, w stosownych przypadkach, zgodnie z ust. 3 i 4, zezwolenia objęte wnioskiem uznaje się za wydane. Pojedynczy punkt kontaktowy niezwłocznie przekazuje promotorowi projektu pisemne potwierdzenie wskazujące, że zezwolenia zostały wydane w sposób dorozumiany na podstawie złożonego wniosku.

Artykuł 6 **Planowanie**

1. Organy krajowe, regionalne i lokalne odpowiedzialne za opracowywanie planów, w tym planów zagospodarowania przestrzennego, planów przestrzennych oraz planów użytkowania gruntów, uwzględniają w tych planach – w stosownych przypadkach – zapisy dotyczące rozwoju działań i projektów w zakresie gotowości obronnej, jak również niezbędnej infrastruktury. W celu ułatwienia rozwoju projektów w zakresie gotowości obronnej państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie istotne dane dotyczące planowania przestrzennego były dostępne online zgodnie z art. 3.
2. W przypadku gdy plany zawierają zapisy dotyczące rozwoju projektów w zakresie gotowości obronnej i ich wymaganej infrastruktury oraz podlegają ocenie zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹² oraz zgodnie z art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG¹³, oceny te łączy się. W stosownych przypadkach,

¹² Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

¹³ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

w łącznej ocenie uwzględnia się również wpływ na potencjalnie zagrożone jednolite części wód, o których mowa w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁴. W stosownych przypadkach państwa członkowskie są zobowiązane do oceny wpływu istniejących i przyszłych działań na środowisko morskie, w tym na wzajemne oddziaływanie między lądem i morzem, o których mowa w art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE¹⁵; wpływ ten jest również uwzględniony w połączonej ocenie. Fakt, że oceny są połączone zgodnie z niniejszym ustępem, nie wpływa na ich treść ani jakość. Połączoną ocenę przeprowadza się w terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 7

Status priorytetowy projektów w zakresie gotowości obronnej

Wszelkie procedury rozstrzygania sporów, postępowania sądowe, odwołania i środki zaskarżenia, jak również wszelkie postępowania administracyjne związane z projektami w zakresie gotowości obronnej, prowadzone przed sądami, trybunałami, organami lub komisjami krajowymi – w tym w zakresie mediacji lub arbitrażu, o ile przewiduje je prawo krajowe – są traktowane jako pilne, jeżeli i w zakresie, w jakim prawo krajowe dotyczące odpowiednich procesów wydawania zezwoleń przewiduje tryb pilny, z zastrzeżeniem poszanowania przysługujących osobom fizycznym lub społecznościom lokalnym praw do obrony. W stosownych przypadkach promotorzy projektów w zakresie gotowości obronnej uczestniczą w takich procedurach w trybie pilnym.

Artykuł 8

Zastosowanie konwencji EKG ONZ

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku, w stosownych przypadkach, dla zobowiązań wynikających z Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., oraz z Konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, podpisanej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r., oraz protokołu do tej konwencji w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, podpisanego w Kijowie dnia 21 maja 2003 r.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie do wniosków o wydanie zezwolenia na projekty w zakresie gotowości obronnej złożonych po tej dacie.

¹⁴ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj>).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*